

Semnul nostru
în alegeriAPARE SUB ÎNGRIJIREA
UNUI COMITETGazetă de știri, îndru-
mări, educație națio-
nalistă și creștinăREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 14
FOCȘANISemnul nostru
în alegeri

Taberele de muncă legionare și imitațiile

Când un popor prin păcatele păturii sale conducătoare, și prin conlucrarea neadormită a Celui Viclean, ajunge la decăderea și păcătoșirea de-a nu mai crede în viitorul său, atunci el se află în apropiată și sigură primejdie de moarte.

Dușmanii din lăuntru înțelegi cu cei din afară îi dau lovitura de moarte, când observă că putregiunea sufletească a neîncrederii și a desnădejdiei obștești a nimicit orice voință de apărare a neamului. Istoria lumii e plină de asemenea pilde pline de jele, dar și învățatură.

Dar nici moarte, nici înviare și viață nu poate fi fără voia lui Dumnezeu! Când el voiește ca un neam care ajuns în primejdie de moarte să trăiască, desigur pentru planurile Lui, atunci îi trezește încrederea obștească, îi înviează voința.

Pentru aceasta Dumnezeu samănă în ogorul de viață a neamului respectiv suflete dârze, pline de voință, hotărâte la jertfă de bunăvoie pentru apărarea neamului. Jertfă de muncă, de sânge și chiar de viață. Trăind mereu ca pilde vii de sărăcie, înfrinare, trudă, credință în Hristos-Dumnezeu, curaj și voie bună, ei reușesc să treziască, să reînvie încrederea și voința neamului! Ei reușesc să treziască și să reînvie toate virtuțile, fiindcă se roagă cu credință, muncesc cu îndărătnicie, și înfruntă moartea fără a clipi. Iar binecuvântarea lui Dumnezeu îi ocrotește în mod mianat și li miluiește la fiecare pas în mod văzut.

În mijlocul neamului românesc — primejduit ca nici odată — aceștia sunt Legionarii cu Taberele lor de muncă! N'au decât un

singur merit, acela că se lasă duși de voia lui Dumnezeu. Fericite instrumente vii în mâinile Lui!

Dar și cel viclean e neadormit. Pe toate căile și în toate felurile se străduiește să zăgăzuiască, să abată pe alte albiu rîurile încrederei obștești, cari în mod firesc se îndreaptă spre Legionari. Când amenințările, bătăile, schingiuirile, temnițele, omorurile, trădările cumpărate, și nici tainicile plănuiri de omoruri în massă nu i-au putut opri pe Legionari din calea lor, care este trezirea virtuților neamului și mântuirea lui prin organizarea în tabere, atunci Satan — prin ai lui de toate soiurile — a pus în bătaie armele minciunii, ale clevetirii, și ale imitației, adică a maimuțării. Și anume:

Intreaga „democrație”, dela Stînga până la Dreapta dreptelor, după ce la început au batjocorit în tot felul toate noile metode de acțiune și de organizare ale Legionarilor au început a le maimuțări în toate: Denumiri, uniforme, salut, tabere, și multe altele.

Au Legionarii „Legiunea Sfîntului Arhanghel Mihail”? Ei bine au și ei „legiunile” lor de toate soiurile.

S'au organizat Legionarii în „Gardă”? Iată că au și dumnealor fel de fel de gărzi!

S'au îmbrăcat Legionarii în cămașă verde? Iată-i și pe domniile democrați de toate nuanțele îmbrăcând cămași de toate culorile!

Și-au pus Legionarii centură cu diagonală? Hop! și dumnealor la fel!

Au Legionari „Căpitan”? Iată și dumnealor au „căpitanii”!

Salută Legionarii cu mâna spre ceruri? Salută și ei tot așa. Unii cu

două degete, ca jidanii la jurământ!

Pronunță Legionarii la salut cuvântul „Sănătate”? Tot sănătate spun și democrații sau cei școliți spre democrație!

În sfârșit au purces Legionarii la înființări de „Tabere de Muncă”? Atunci au înființat și domniile lor „tabere”, unele de muncă, altele de exerciții, altele de petreceri, dar tot „tabere”!

Și toate maimuțerilele acestea domniile politicieni și democrațivrăjmași le fac cu două ținte: Întăia: Lumea să nu știe încotro! Căci doar în toate părțile se găsesc aceleași forme, reforme și rășforme!

Și a doua țintă: Dacă nației îi place tabăra și viața legionară, ei bine, aceasta se poate găsi la toți și în toate părțile.

E cașicum crășmarul jidan de lângă biserică, observând că lumea vine multă și mereu la biserică, s'a îmbrăca în haine ca sfintele vestminte preoțești și ar ceti ca preoții, ca să atragă lumea în

realitate tot la crășmă și beție.

Crășmarul ar greși însă, cu toată deghizarea și maimuțarea. Căci creștinul e atras la Sfânta Liturghie nu de vestminte nici de recitări, ci de sinceritatea sguđuitoare a sfintei taine a mîntuirii prin jertfa lui Hristos-Dumnezeu.

Satan poate maimuțări chipul de înger, de sfânt, de mucenic, dar totuși nu poate înșela multă lume, căci îi lipsește lucrul de căpetenie: **sinceritatea!**

Toți politicienii, de toate soiurile, toți potrivnicii fățiși și ascunși, toți jefuitorii și văuzătorii, toți hulitorii plini de ură și invidie, vor putea să imite toate formele din afară ale legionarilor, și totuși nu vor putea să abată din cale curentul mulțimii.

Le lipsește: **sinceritatea și hotărîrea de jertfă a legionarului! Și acestea sunt marile taine a biruinții de când e lumea!**

ION ZELEA-CODREANU

TINERET ANARHIC?

Cuvinte către publicul românesc în legătură cu atacurile zărelor „Îndreptarea”, „Dreptatea”, „Patria” ș. a., împotriva legionarilor.

Unii oameni politici români, dintre aceia, cari acum doi ani așteptau cu sufletul la gură un „mare eveniment, țesut mișelește în umbră (și cu cunoștința lor), eveniment, care trebuia să-i scape pentru totdeauna de cel mai temut adversar, au început din nou să atace, prin presa lor, „spiritul anarhic” al tineretului legionar.

Precum se vede, principiile democrației sunt foarte elastice! Și problema acestei „anarhii”, a vio-

lențelor, e tot atât de maliabilă pentru domniile lor, ca și problema libertății și-a „sfintelor” drepturi cetățenești democratice.

Când sunt atinse „drepturile cetățenești” ale lui Blumenfeld — Scrutator, presa democratică a acestor oameni politici îndrăznește să spună, că dacă aceste drepturi sunt încălcate, se surpă temeliiile Unirii dela 1918, care s'ar fi făcut numai cu condiția ca Scrutator și ai lui să poată face ce vor în țara românească. (Adevărul nr. 21075 din 21/VI/1936. Dar acești politicieni democrați, și cu presa lor, nu au fost cuprinși de aceeași în-

grijorare pentru unitatea națională atunci când în 1933-34, se putea vorbi cu ceva mai mult temel decât acum despre suprimarea libertăților și a drepturilor cetățenești și când, să nu uităm murea pe capete tinerețului legionar, asasinat, fără a fi sancționat nimeni, fără a-i sări în ajutor nimeni, cu nici un protest. În ambianța de atunci, un Polizu-Micșunești putea face ce-a făcut, în văzul lumii, fără a i-se deschide nici până acum măcar un simulacru de acțiune publică:

Aceiași elasticitate o găsim, în concepția acestor mari domni și privitor la „anarhie” ori „violență”. Când știa ce știa și cine știa, în vara 1934, despre cea mai odioasă violență ce se pusese vreodată la cale; asasinarea lui Corneliu Codreanu prin complotul Stelescu—Gheorghiu, — n'a tresărit, la numiții domni, nici o fibră din majestuoasă lor structură democratică, nu i-a răscolit nici o indignare împotriva „violentei anarhice”. Ce dulce era atunci așteptarea acelei violențe... iar azi când un vierme e strivit sub călcâi, cu prețul jertfii vii a atâtor vieți, — azi „marii noștri oameni politici” își vin în fire și își amintesc că sunt posesorii anumitor lozinci împotriva violenței.

E bine să ne lămurim puțin, ca să vadă toată lumea mai clar acest haos de contradicții și insinuări. Tineretul naționalist, legionar, nu e nici decum anarhic. El nu practică violența în virtutea vreunui principiu nihilist și nici măcar ca metodă normală de luptă.

Tineretul nostru e un tineret strâns legat de ideea de ordine, ordinea morală în rândul întâi, ordinea națională în al doilea și chiar ordine legală.

Dovadă că se prezintă de bună voie în fața autorităților legale, spre a se supune prevederilor legale (pe care le-ar fi putut poate eluda). Tineretul acesta declară că li sunt absolut suficiente cadrele legale pentru a-și împlini misiunea sa istorică și pentru a birui.

Dar atunci când cei înspăimântați de progresul normal și legal al luptei tineretului, concep ei cei dintâi și pun în aplicare ei cei dintâi scoaterea tineretului din lege, uneltind împotriva lui și întrebându-l cele mai perfide mijloace (dizolvări, impușcări, uneltiri împotriva vieții conducătorilor, cumpărarea și incurajarea trădătorilor, etc.) mijloace cărora acest tineret nu le poate face față pe căile legale, — atunci finem să se știe că nici nu putem să ne resemnăm acceptând înfrângerea noastră prin aceste lovituri imorale, ilegale și piezișe, ci înțelegem să răspundem cu toate mijloacele la care ne dă dreptul cea mai legitimă și mai sfântă apărare.

Aceste afirmații ale noastre pot fi desigur foarte ușor răsturnate de către adversarii noștri, afirmând că nu sunt adevărate provocările despre care vorbim, atacurile infame, imorale și ilegale despre care ne plângem. „Voi ați început uneltirile și violențele” zic ei.

Dar noi afirmăm în fața lui Dumnezeu și-a istoriei, că niciodată violențele noastre n'au fost decât legitime apărări. Inceputul ilegalităților și-a violențelor a fost la dușmanii noștri. Dumnezeu și istoria vor decide asupra acestei chestiuni a priorității atacului nedrept și deci a justificării a uneia sau a celeilalte violențe.

Iar dacă, pe viitor, acești politicieni vor cu adevărat pace și liniște în țară, să binevoiască a se feri de piaza rea a ceasului când sunt tentați, spre a scăpa mai ușor de adversari, să uneltească din nou împotriva vieții noastre, să ne scoată din nou din lege și din lupta egală și cavalerescă. Și vor avea liniște și pace.

Dar dacă violențele și uneltirile lor vor continua, vor trebui să se isbească în plin de acest tineret care-și apără chiar cu sălbătecie, misiunea, idealul și Căpitanul său.

Ion I. Moța

Spicuri din planurile de muncă ale „Gărzii de Fier”

Planuri de muncă, încadrate în așa zisele programe de guvernământ au toate partidele politice.

Toate programele sunt foarte frumoase, nici unul însă, nu-i înfăptuit nici în a zecea parte dintr-o mie.

„Garda de Fier” a prezentat în loc de program, fapte mai mari și mai frumoase decât toate programele tuturor partidelor politice și cu aceste fapte a căutat să convingă poporul român de sănătatea pornirilor și curățenia morală și națională a înfăptuirilor de viitor.

Totuși au fost printre noi și dintre aceia, cari doriau să vadă program la o organizație politică cum era „Garda de Fier” cu tendință de a governa în țara românească și li s'a servit la vreme program.

Din acest program întocmit la începutul mișcării — ceiace însemnează că la „Totul pentru Țară” s'a mai mărit și îmbelșugat — am spicuit numai părțile asupra cărora poporul român dorește să vadă ce au de gând să facă Legionarii cu anumite probleme din viața Statului Român.

Problema datoriilor morale ale nației.

1. Problema Moșilor.

Neamul Românesc nu mai poate suporta rușinea și dezonoarea ca populația Moșilor, care a dat din sânul ei pe Horia și Avram Iancu, populație care a însemnat cea mai dărză rezistență a românismului în decursul istoriei, să piară de foame, despoiată de toate averile ei, în România Mare, după ce n'a pierit în zece veacuri lungi de stăpânire străină.

Să se alunge samsarii cu biciul de foc al legii din munții lui Avram Iancu și să se dea Moșilor în stăpânire de veci, lor și copiilor lor, toate pădurile și toți munții, ca recompensă din partea întregului neam românesc, pentru luptele pe care le-au dus neconștient întru apărarea românismului.

2. Problema Maramureșenilor.

Să se dea înapoi acestei nobile populații munții și pădurile pe care le-a moștenit dela Dragoș și de care a fost deposedată prin manopera frauduloasă. Tragedia dispărării de pământul patriei în cari au trăit dela începutul istoriei și până astăzi, exodul în țări străine a acestei populații românești, de dragul unor străini usurpători, trebuie să înceteze. Să urmeze o justă despăgubire la fel cu aceea, pe care au căpătat-o și proprietarii români cu drepturi istorice asupra proprietăților lor expropriate.

3. Problema Aromânilor.

Să se aducă în țară această populație pentru a fi salvată dela moarte și pentru ca să se colonizeze cu ea părțile unde elementul românesc este slabit.

Să se ridice toate piedicile care se opun acestei colonizări.

4. Problema invalizilor, văduvelor și orfanilor.

Nerezolvarea acestei probleme până astăzi constituie o dezonoare pentru toată nația românească. Suntem singura țară din lume în care vitejii au fost lăsați să piară de foame cu femeile și copiii lor.

5. Problema românilor de peste hotare.

Pe toți Românii aflați dincolo de hotarele actuale ale țării noastre să-i ajutăm și să-i iubim ca pe niște frați nefericiți.

Jefuitorii banului public.

Această chestiune nu mai poate înainta nici un pas.

Până astăzi nu s'a găsit nimeni care să fie capabil a desființa hoția și jaful banului public în țară.

„Garda de fier” își ia angajamentul solemn de a stărpi hoția și a introduce cinste și respect în averea țării și a oricărui particular. În România, să se știe, nu mai este loc pentru tâlhari.

Sinecuriștii.

Să se desființeze imediat toate sinecurele și diurnele agenților electorali, paraziți pe lângă partidele politice, cari formează o adevărată plagă în toate bugetele ministerelor, prefecturilor și primăriilor.

Să se desființeze toate posturile politice din instituțiile care sunt creații de ale partidelor pentru satisfacerea clientelei lor, secătuiind bugetul țării și lovind în existența funcționarilor de carieră. Toți acești sinecuriști să fie trimiși la muncă cinstită în fabrici sau la plug, în România ne mai fiind loc decât pentru oamenii cari vor să muncească.

Politicianismul.

Situația lamentabilă și degradantă a țării de după războiu, trebuie să înceteze prin desființarea definitivă a mentalității politicianismului corupt și incapabil. Această mentalitate bazată pe satisfacerea intereselor personale a dus la exploatarea poporului român și la politica de veșnică capitulare a intereselor noastre naționale în fața străinilor.

Duhul nou trebuie să se instăpânească pretutindeni: el cere politică de mândrie și demnitate românească; el cere: voluntara și nobila renunțare a fiecăruia în fața intereselor patriei care sângerează.

Viața nouă.

Viața nouă trebuie să se bazeze pe muncă și pe răsplata dreaptă a muncii. Tot ce este faptură validă în această țară trebuie să se îndrepte în mod obligator în direcția muncii productive. România nu mai are nevoie nici de mișiși și nici de agenți electorali. Ea are nevoie de plugari la pluguri, de muncitori în fabrici și de energii morale, capabile în toate funcțiunile și domeniile de muncă.

Problema apărării naționale

Astăzi când în mijlocul imnului de slavă înălțat păcii, popoarele Europei se înarmează, poporul român înțelege că este bună pacea, dar

mai bună viața. El iubește pacea..., o dorește, dar la nevoile, e bine să se știe, iubește și războiul.

Noi, cari am gustat 1000 de ani amarul robilor, nu voim să ne mai întoarcem astăzi în robia nimănui.

Armata română trebuie ridicată tehnic, material și moral la înălțimea celor mai bune armate din Europa.

a) Înfăptuirea armatei combatante naționale românești este o necesitate absolută.

b) Crearea armatei economice formată din cei loviți de debilitate fizică sau morală, incapabili de a lupta cu arma, este o necesitate de justiție și o necesitate de refacere economică. Această armată va face același stagiu, va avea același regim ca și armata combatantă, dar va fi întrebuințată sub conducerea ofițerilor și inginerilor la executarea marilor lucrări publice de refacere a statului: amenajarea șoselelor, dublarea căilor ferate, captarea tuturor căderilor de apă, electrificarea căilor ferate, secarea terenurilor mlăștinoase, împădurirea munților etc.

c) Crearea industriei proprii a apărării naționale.

d) Pregătirea preregimentară.

e) Măsuri moderne de apărare a populației civile în contra unui eventual război.

Problema educației și culturii naționale.

Biserica.

Școala.

Aceste instituții sunt mintea și sufletul poporului român.

Înălțarea morală și intelectuală a țării, cari stă la baza refacerii noastre generale, depinde în cea mai mare măsură de învierea credinței în Dumnezeu și de ridicarea celor două instituții la marea importanță a menirii lor.

Problema jidovească.

Să nu vadă nimeni în noi niște asupritori ai altor neamuri sau niște mîncători de jidani, din ură religioasă.

Nu. Astăzi când toate popoarele Europei se liberează „când de pretutindeni răsună triumfătorul imn al libertății“, Europa trebuie să înțeleagă că poporul român nu poate renunța la libertatea lui: nu poate admite robia economică și politică în propria sa țară abia eliberată după 1000 de ani de lupte și de suferințe, robie venind dela o populație de circa 3 milioane de jidani, sosiți în mare măsură de peste hotare, și cari ocupă orașele, comerțul, industria și cele mai importante centre vitale ale românismului cu tendința de a ocupa domeniul politic și a pune mâna pe conducerea și destinele noastre.

Europa trebuie să înțeleagă că poporul român — care „gelos de libertatea lui a abolit până și privilegiile propriei boerimi naționale, nu poate privi cu sânge rece a se stabili în mijlocul sau deasupra sa dominația unei populații străine“.

În România pot trăi străinii veniți de peste hotare, dar numai cu drepturile și datoritiile de oaspeți.

Ei pot trăi într'atâta cât nu împiedică dezvoltarea poporului român și menirea lui pe lume.

În cadrul acestor principii înțelegem să luăm următoarele măsuri necesare:

a) Ridicarea drepturilor politice tuturor jidanilor cu înlăturarea categorică a amestecului lor în conducerea destinelor poporului român.

b) Expulzarea celor intrați după 1914.

c) Aplicarea lui „numerus clausus“ în școli și în profesii libere.

d) Crearea clasei mijlocii a comercianților și industriașilor prin ajutorul legal al Statului și încurajarea energiilor românești capabile.

e) Stabilirea raporturilor internaționale necesare în vederea rezolvării juste și echitabile a problemei jidovești, în virtutea lozincei: „fiecare nație pe pământul ei“.

Problema muncitorească.

a) Să se asigure existența muncitorului român și a familiei lui.

b) Să se fac legea de protejare a brațelor de muncă românești. Muncitorul român trebuie să găsească de muncă în România. Dacă este cineva de plecat, să plece străinul.

c) Să se taie toate tantiemele oamenilor politici și a altor personaje din consiliile de administrație ale diferitelor întreprinderi industriale, ca fiind câștiguri imorale și îmbogățiri fără cauză.

d) Să se legitimizeze participarea la beneficii care va avea ca efect mărirea producției prin stimularea muncii, pe lângă justa remunerație a muncitorului.

e) Să se dea o bază de justă asigurare în caz de accident de muncă sau de boală, muncitorului căzut ca un adevărat ostaș la postul său.

f) Protecția legală a femeilor și copiilor muncitori în fabrici și ateliere.

g) Înfăptuirea operei naționale de petrecere și distracție a muncitorilor după orele de muncă.

h) Crearea unui regim special muncitorilor cari se martirizează muncind sub-pământ, în mine, condamnați la întineric și la moarte.

România nouă vrem s'o cucerim.

Dacă această Românie Nouă, pe care o voim, ni s'ar da gratuit, s'ar face cadou, am refuza-o. Nu alergăm după victorii ușoare și lef-tine. Ele sunt trecătoare. Sănătatea noastră morală ne spune că lucrul care ne este scump trebuie să-l plătim bine:

Voim: cu sbucium, cu luptă, cu jertfă să ne simțim cuceritori: să fim geloși de cucerirea noastră, s'o menținem, să o apărăm.

A doua zi după victorie.

Va trebui să înțelegem că aurul nostru stă ascuns în lanurile noastre de grâu.

Că va trebui să împingem până la maximum producția noastră de cereale.

O palmă de pământ să nu rămâie nelucrată între Nistru și Tisa. Primăvara, cu preoții în frunte, cu ofițerii, cu profesorii universitari, cu copiii din școli și bătrâni să ieșim cu elan, noi popor de plugari la muncă, pe câmpiile de unde poate să iasă salvarea patriei noastre, mărirea și gloria ei.

Grâul nostru va trebui impus pe piețele străine prin superioritatea calității lui.

Nu uitați că în Europa se va pune mâine problema pâinei.

Pentru cei ce se tem de concurența Americii le spunem: Dece nu s'ar teme America de concurența noastră?

Atunci când se mănâncă o bucată de pâine în Germania, să se întrebe câte mii de kilometri a volajat această pâine ca să ajungă acolo?

Producția și sufletul poporului.

Economiștii s'au oprit la formula rece: Producție, — Pământ, + Muncă, + Capital, + Direcția tehnică.

Au uitat însă să adauge că mai este un factor hotărâtor capabil să dubleze și să tripleze producția unei națiuni. Elanul sufletesc.

Elanul sufletesc al cuceritorului: al omului liber, nu al învinsului și nu al celui trăit în robia nedreptății.

Marile elanuri, elanurile ceasurilor grele, sunt apavagiul tinereții. Intervenția tinereții cu un ceas mai devreme pe piața politică a României, este o necesitate absolută a vremii. Tinerețea singură va putea aduce suflul învinsului, ritmul nou al vieții.

România economică.

Sufletul nostru trebuie schimbat. După România Muncii trebuie să vie România Economiei, România cumpătată, România serioasă, gravă, tăcută.

Ce poate zice de noi străinătatea, căreia îi cerem credit când importăm în fiecare ajun de sărbătoare jucării de zeci de milioane?

Mai puține jucării, mai puține mâncări ieșite din comun, mai puține vinuri, mai puțin lux.

Problema unității de acțiune a poporului român.

Poporul român în întregimea lui trebuie să devie un popor de legionari. România trebuie să devină și va deveni legionară.

Numai astfel ne vom mișca cu toții cu un singur gând, într-o ordine deplină și către un singur țel: Patria noastră nemuritoare.

Atunci poporul român va fi în lume o forță, pe care n'a cunoscut-o niciodată dela începutul istoriei lui și până astăzi.

Oricul bisericii „Arh. Mihail“ - Rădăuți.

Biserica ridicată de legionarii partidului „Totul pentru Țară“.

Unul a fost îngropat în ziua de 9 August, data când a fost sfințită temelial bisericii.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

În zilele Măriei Sale Vodă Carol al II, Rege peste toată țara Românească cu hotărnicie întărită la Dundre, Tisa, Nistru și Mare și pe limbul păstoriei cinstitului și luminatului arhiepiscop al Moldovei de sus, înalt prea

sfințitul Mitropolit Visarion, pusu-s'a temele Bisericii cu hramul mai marelui peste oștile cerești arhistrategul Arhiepiscopul Mihail, de noi legionarii căpitanului, care după nume Corneliu Zelea Codreanu este și copiii credincioși ai generalului, căruia Gheorghe Cantacuzino Grănicerul îi spune, în anul dela Hristos una mie nouă sute treizeci și șase și îndritu-s'a legătura cu pământul strămoșilor noștri, pe care vrerea noastră este să-l apărăm împotriva tuturor vrăjmașilor, făcând voia înaintașilor noștri prin ridicare și înălțare de biserică.

National-Tărăniștii sunt comunisti

Am scris de nenumărate ori în această gazetă despre primejdia ce-o reprezintă Naț. Tărăniștii pentru viața neamului românesc.

În numărul trecut arătam tuturor românilor, că naț. Tărăniștii sunt comunisti.

Fără îndoială că cei mai mulți vor fi spus, că tot ce-am scris, am scris din ură și venin politic.

Iată însă, ce spune un N. Tărănișt, Ionel I. Rădulescu, om de frunte între ei, fost Prefect, Primar, Deputat și Secretar General al Partidului N. Tărănișt din Jud. Argeș:

„Ca ultimul ce rămăsesem din vechiul falangă a întemeietorilor partidului N. Tărănișt la Argeș — toți ceilalți părăsindu-vă de mult — (a-ceste rânduri le scrie d-lui Armand Călinescu) v'am atras de nenumărate ori atenția asupra pericolului ce reprezintă pentru partid și pentru țară, infiltrarea în organizație a elementelor de extrema stângă, a credinței și mai ales cu manifestări vădit comuniste. Nu numai că insistențele mele nu v'au determinat să luați măsuri contra acestora cari sub firma partidului N. Tărănișt, fac propagandă în orașe și la sate pentru statul comunist, dar le-ați încredințat posturi de conducere și de răspundere.

Mulți din ei, cu situații în partidul național-tărănișesc, fac parte din „Blocul muncitoresc democratic” sau din „Blocul Anti-Fascist”, cari nu sunt altele decât organizații comuniste camuflate, fac propagandă asiduă comunistă, au scos și colacorează la gazete pe care autoritățile militare le-au găsit periculoase actualei ordine în stat, suprimându-le (Omul-Liber) Gazeta Tineretului, etc...

Iată pentruce, cu durere în suflet trebuie să mă despart de partidul N. Tărănișesc pentru că nu vreau să fiu complice la distrugerea statului, la subminarea prestigiului Coroanei și la pregătirea revoluției comuniste.

Înainte de a fi om de partid nu pot uita că sunt român și creștin”.

Această scrisoare întărește convingerea noastră și îndreptățește chemarea ce-o facem tuturor celor amăgiți de promisiunile N. Tărănișt, să se trezesc și să înțeleagă realitatea lucrurilor acum căi nu-i prea târziu.

V. B. Gortel

Provocatori obraznici

Zilele trecute s'a publicat în gazetele jidovești, în urma informațiilor primite dela un pistriat de jidan, că în tabăra Legionară dela Poșani s'ar fi petrecut cu ocazia vizitei D-lui Primar al orașului Poșani, un schimb de cuvinte între legionarii din tabără și d-lui primar, și că au mers lucrurile până la amenințări și dintr'o parte și din alta.

Ori lucrurile erau așa după cum ne scrie chiar D-lui Primar al orașului, scandalizat și d-sa de stăta obraznicile și drăcescile întăritări a lucrurilor din partea spurcăciunilor de jidani.

Cuternice Părinte,

Nu mică mi-a fost mirarea când aseară s'a prezentat un tânăr la mine și mi-a arătat un articol publicat în Adevărul, în care este vorba de un așa zis scandal între mine și legionarii D-tale.

Dau cea mai categorică desmințire acestui prețios interviu și ca fond și ca formă așa impertinentă și provocatori redactat.

M-am permis să vă scriu acesta în baza prieteniei ce trebuie să existe între oamenii de orice credință politică ar avea.

Cu distincă stimă,

Major Paul Tomescu
(Primarul Orașului Poșani)

După această scrisoare, dacă legionarii i-ar cere socoteală jidanului, sigur că democrații din oraș, vor începe a-i arăta și socotii pe legionarii drept provocatori și atentatori la libertatea de a-și face de cap orice rahatle, orice srijitură jidovească din gunoaie străzilor principale din Poșani.

nelte, nu pentru binele clasei lucrătorilor deci, ci numai pentru îmbândirea și atingerea idealului atât de scump lor, supremația iudaică.

Cu ajutorul acestei cărți, cetitorii vor înțelege mai bine scopurile urmărite de comunitățile de la noi și de pretutindeni și-și vor da mai bine seamă de tragicele evenimente care s'au petrecut și scaldă în sânge nelexicatul pământ al Spaniei. Scrisă într-o limbă curată românească, cartea poate fi cu tolos cetită și înțeleasă de toți.

Cei ce doresc această carte se vor adresa redacției „Brațului de fier”.

rinjând insultător și amenințând cu pumnul strâns, așa cum au defilat National-Tărăniștii dela noi în București la congresul lor din 21 Mai a. c., și s'au fotografiat spre amintire și incurajarea celor din țara noastră, cari așteaptă ca fiarele sălbatece, gata să se repeadă în beregata românului amestit de sărăcie și de minciunile făgăduelilor politice.

Se întreabă lumea creștină cum o să fie la sfârșitul lumii când o să vină Antichristul? Așa cum se petrec lucrurile în Spania, Rusia, Franța, așa va fi la sfârșitul lumii. Antichrist înseamnă luptător împotriva lui Hristos. — Așa că în Rusia, Spania și Franța domnește Antichristul. La noi în țara cu cei mai mulți jidani cu cei mai nemernici oameni politici, se lucrează de zor la distrugerea țării, a credinței la uciderea neamului, și cu acestea la așezarea antichristilor pe scaunul de conducere al Statului român.

Salvarea țării noastre stă în țărnia mișcării legionare, de aceea Satana, tarful dracilor din fundul iadului, împraștie atâtea prigoană, atâtea minciună și atâtea ură împotriva noastră prin ajutorul partidelor politice și a oamenilor politici ce ne vorbesc de rău și iau măsuri împotriva noastră.

Duminică 16 August, s'a sfințit în comuna Surala jud. Putna o fântână și o troiță înfăptuite așa după cum stă și spune inscripția depe fântână: „De legionarii lui Codreanu din com. Surala”.

Sfințirea s'a făcut de cei doi preoți ai satului Pr. I. Bercuț și Pr. Gh. Hrubeanu.

Pr. Bercuț și-a arătat, rostind câteva cuvinte, toată admirația față de munca și unirea legionară, cari au înfrânt toate piedicile ce li s'au așezat în cale.

Dușmanii noștri sunt cu chip de drac.

La sfințirea fântânei dela Surala am luat și eu parte în calitate de conducător și îndrumător al legionarilor din jud. Putna. Când am auzit din graiul Pr. Bercuț, că au fost vrășmași, cari s'au ridicat împotriva fântânii și a sf. Cruci, am spus „că nouă legionarilor ne este interzis a convinge lumea cu vorbe goale și cu țuică, ci numai și numai cu fapte de ispravă.

Asemenea fapte nu pot fi criticate cu vorbe chiar dacă ar ieși din gura unui „Gură de aur”.

N'aș fi spus nici un cuvânt dacă n'aș fi auzit din gura Preotului din satul Surala, că au fost și vrășmași, au fost și dintre acela cari s'au opus la săvârșirea acestor fapte de ispravă.

„Ei bine, aflați dela mine, și întrebați pe cine voțiți și vă va spune la fel: „Toți cei ce se ridică împotriva faptelor bune și mai cu seamă împotriva Sf. Cruci este drac ca toți draci din fundul iadului”.

Oricine ar fi, bețivi din sat, primar, jandarm, prefect, ministru, oricine ar fi, țineți minte dacă se împotrivesc și nu vă dați voi să faceți o faptă bună, o casă unui sărac, o biserică, o școală să ridicați o troiță la răspântie de drum, este dracul în carne și oase.

Nu vă uitați că e vecinul, că e bărbatul, tata, fratele sau prietenul cu care vorbești întotdeauna.

Dacă și știți că urăște pe legătorii de bine, pe sprâncenarii Sf. Cruci, pe legătorii, țerește-te că accepția au pe dracul în ei, și țineți înțre și'n ține.

Pr. V. B.

Colegi dela toate Universitățile Români!

De cinci veacuri istoria neamului nostru este abătută de pe lănia mării și-a onoarei înpre călea trădării și-a vânzării de neam.

Sub povara unui blestem necător, părinții noștri au îmbrăcat în morminte pe Mihai Viteazul, pe Ion Vodă cel Cumplit, pe Horia, Cloșca și Crișan, pe Tudor Vladimirescu și pe atâția alții.

Dacă, timp de doi ani de zile, Mihail Stelescu nu și-a pus picuțelul la tâmplă și nu s'a sinucis, colcă actuala societate românească e un câmp de infecție din care se nutrește și prosperă: trădarea, corupția, lașitatea și vânzarea de neam.

Tineretul de astăzi este hotărât să schimbe cu armele lui aceste timpuri de rușine.

S'a împlinit sorocul judecării. De azi înainte, vor trăi căpeteniile românești și vor muri trădătorii.

„Cine șite să moară nu va fi rob niciodată”

CETIȚI:
„Insemnări Sociologice”
„Iconar”
„Libertatea”
„Glasul Strămoșesc”
„Cuvântul Argeșului”
„Cuvântul nou”
„Brațul de Fier”

Abonament obișnuit 20 lei pe an.
Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei, abonamente și plata numerelor vândute se fac pe adresa: Octav Neguț casierul Bancii Economice-Poșani. Informații, manuscrite se pot trimite pe adresa: Preot V. Boldeanu Strada D. Zamfirescu Nr. 14 Poșani.

Știri și spicuiuri din gazete

Morții scoși din morminte rezemați de biserică și împușcați

De doi ani de zile în Spania, țară soră după sânge cu țara noastră se omoară oamenii cu mii se spurcă credința și se dărîmă tot ce s'a clădit cu sudori muncă grea dela începutul de istorie al acestui popor spaniol și până acum.

Ceia ce se petrece în Spania aci s'ar petrece sigur și la noi măine, dacă jidovii comunisti, ajutați de toate partidele politice, de toți vânzătorii de neam ce se oțesc împotriva noastră, ar ajunge să pună mâna pe stăpânire.

Au dărîmat cu tunurile și-au bombardat cu aeroplanele toate bisericile, toate clădirile de seamă, au spânzurat numai într-o singură

zi 300 de preoți, au scos morții din morminte, li-au rezemat oasele de pereții bisericilor și-au tras cu armele în oasele părinților și-a fraților lor pentru vina de-a fi crezut în Iisus Hristos cel răstignit de jidani. Într-o lună de zile au fost ucși 55.000 de oameni.

Universul din 22 August a. c., arată o fotografie, care înspăimântă; „In altarul Catedralei Carmen din Madrid au făcut closet.

Hoardele comuniste au desmormântat osemintele călugărilor și-au pus cranile în poziții batjocoritoare, atârînd țigări aprinse în deschizătura gurei și acoperind în de rădere cranile cu șăpci bolșevice-comuniste.

Derbedel din hoarda comunistă s'au îmbrăcat în odăjdii sfinte,